

regeringens vegne fremlagde i Ministerrådet i maj 1994. Der er efterfølgende bl.a. vedtaget en rammeforordning og en forordning om kontrol og inspektion på stedet.

Traktatgrundlaget blev allerede styrket med Maastricht-Traktaten, og regeringens forslag om en yderligere styrkelse af Traktaten på dette område i regeringskonferencen vidner om vores ønske om yderligere fremskridt. Englands, Hollands og Danmarks initiativer bidrog til Kommissionens opmærksomhed på behovet for bedre forvaltning af EU-midler.

Det er baggrunden for, at Kommissionen i 1995 præsenterede et nyt program for sund finansforvaltning. Programmet blev døbt SEM 2000, og Kommissionen opdelte programmet i tre faser. De første to faser, der er gennemført, sigtede på opstramninger i Kommissionens egen budgetkontrol og i det interne regelsæt. Tredje fase inddrager medlemslandene og sigter på en styrkelse af samarbejdet mellem Kommissionen og medlemslandene med henblik på en bedre gennemførelse af EU's budget.

En ganske stor del af arbejdet vedrører faktisk strukturfondsområdet, som jo også udgør en stor del af EU's samlede budget. Som eksempel kan nævnes, at reglerne vedrørende støtteberettigelse skal gøres mere klare. Også mulighederne for at tilbageholde beløb til konkrete projekter i tilfælde af uregelmæssigheder bør afklares og styrkes. At midler falder bort, hvis bevillingsgrundlaget ikke er i orden, er et sundt princip.

Det fortsatte arbejde under regeringskonferencen med at styrke Traktatens bestemmelser mod svig med SEM 2000 m.v. udgør et godt afsæt for en yderligere styrkelse af fondenes finansforvaltning.

Det skal også nævnes, at strukturfondene har haft en positiv effekt ved at indsnævre indkomstforskellene mellem EU's regioner, og det var et af formålene med dem.

Som bekendt er der delvis tale om en ledsagepolitik til det indre marked. Det falder dog i øjnene, at kun 3 af de 4 lande, der hidtil har modtaget flest midler fra strukturfondene, har oplevet en positiv effekt af strukturfondsmidlerne. Det drejer sig om især Irland, men også Portugal og Spanien. Derimod er der ikke i Grækenland sket en økonomisk indhentning af de rigere EU-lande, og forklaringen på denne forskel er bl.a. modtagerlandenes egen økonomiske politik.

Irland opfylder eksempelvis EU's konvergenskriterier, mens den græske økonomi har og især har haft store stabilitetsproblemer. Det er ganske klart, at de erfaringer, der er gjort, kan bruges i det arbejde, vi skal i gang med med henblik på udvidelsen med central- og østeuropæiske lande.

Strukturfondenes bidrag til infrastrukturprojekter er sammen med en uddannelsesindsats medvirkende til at forbedre rammebetingelserne i landene, og det stimulerer igen investeringerne, og det er jo på den måde, der sættes en god cirkel i gang.

Vi kan dog ikke gennem strukturfondene overføre ubegrænsede midler, uden at det giver anledning til problemer. Hvis landene får tilført for store midler, kan det give anledning til skævvridninger i deres økonomi, til inflation og til andre uheldige følgevirkninger. Med andre ord skal landene være i stand til at absorbere midlerne.

I Økonomiministeriets publikation »Danmark i det økonomiske samarbejde i EU 1996« indikeres det, at hvis et land får overført midler, der er større end f.eks. 4 pct. af BNP om året, kan det have uheldige virkninger. Da strukturfondenes midler særligt går til infrastrukturprojekter, kan det medføre en kraftig vækst i bygge- og anlægssektoren, og det vil dels bidrage til skævvridninger i økonomien, dels kan det medvirke til en voksende løn-/prisspiral. Derfor er det meget nødvendigt også i fremtiden at afbalancere størrelsen af strukturfondsmidlerne til landenes økonomi.

De budgetmæssige rammer for udvidelsen er også begrænsede, og også EU-budgettet underlægges budgetdisciplin. Omfanget af EU's udgifter vil i højere grad følge udviklingen i medlemstaternes budgetter, end det måske tidligere i historien har været tilfældet. Det ser vi allerede nu med EU's 1997-budget.

Regeringen ser frem til de kommende års forhandlinger om disse emner, og jeg har tillid til, at vi når frem til løsninger, der sikrer en sund finansforvaltning af også strukturfondene i et udvidet EU. Og det er en proces, der allerede er i gang.

Forhandling

Annette Just (FP):

Jeg vil da gerne starte med at takke de to ministre for svarene og sige, at jeg måske havde